

3 Udvalget er der fremkommet adſtillige Spørgsmaal, ſom ſtaa i en meget nær Forbindelſe med dette Forſlag, ſaaledes Veie og Stier til og Landings- og Lørringspladſer ved Habet. Da det imidlertid ikke er oplyſt, hvorvidt en ſaadan ofte udtalt Trang er til Stede, henſtiller Udvalget til Indenrigsministeren at underſøge dette Forhold, og, for ſaavidt der virkelig er Trang til Stede, da at ſøge Forholdet ordnet ad Lovgivningsveien. Saaledes ſtillede Udvalget ſig den Gang, og der er Intet paſſeret ſiden den Tid, der efter min Opfattelſe og i Kraft af den Erfaring, jeg har, har kunnet foranledige Udvalget til at forandre denne Stilling. Deſuden have Fiſſerne jo opnaaet Veie og Stier til Landingsſtederne og Lørringspladſerne. Det har Landſtthinget beredvillig indrømmet og tillige andre Beſtemmelſer i ſaa ſtor en Udſtrækning, ſom det forekommer mig kan være af Interelſe for dem at opnaa. Jeg kan derfor ikke Andet end paa det Indtændigſte opfordre Thinget til at vedtage Loven, ſom den er kommen fra Landſtthinget.

Ordføreren (Thorup): Jeg glemte, da jeg omtalte de forſkjellige Vænderinger, ſom Lovforſlaget har undergaaet i det andet Thing, at nævne § 47. Landſtthinget har foreſlaaet og vedtaget de Lønninger, ſom Regjeringen oprindelig havde foreſlaaet til de vedkommende Fiſſerikontrøllerer, hvorimod det har faſtholdt de Lønninger, ſom Folkeſtthinget har foreſlaaet for Aſſiſtenterne. Vi have erkjendt, at det er et ſaa uvæſentligt Punkt, at vi ikke ville optage en Kamp med det andet Thing om dette Spørgsmaal og ere derfor gaaede ind paa denne Ordning. Jeg ſkal ligeoverfor det ærede Medlem fra Thifted gjøre opmærkſom paa, at forſaavidt det ærede Medlem har Ret i, at der endnu ikke er Trang til Stede til, at der ſkal ſtaffes Fiſſerne Veie og Landingspladſer paa den aabne Strand, ſaa komme jo de Beſtemmelſer, vi foreſlaa her, ikke til at ſtade et eneſte Menneſte, ſaa jeg indſer ikke, at han kan ſe en ſaa ſtor Fare deri. Er der ingen Trang til Stede, ſaa er der heller Ingen, ſom vil betale for diſſe Pladſer, og Kommunerne ville heller ikke anlægge diſſe Veie. Jeg ſynes alſaa, at det ærede Medlem maa kunne ſlaa ſig til Laals med det, vi have foreſlaaet, og det forekommer mig, at det vilde have været heldigt, om det ærede Medlem havde fulgt os. Vi have jo hidtil fulgtes nok ſaa kjønt ad i Udvalget, og det ſer ikke rigtig godt ud, at et enkelt Medlem af Udvalget nu paa dette ſidſte Stadium viger bort fra os andre. Jeg ſtulde ogſaa tro, at hvis vi havde ſtaaet enige ſom en ſamlet

Helhed og alſaa haft det ærede Medlem med til vor Indſtilling, havde vi lettere faaet det andet Thing med. Jeg kan naturligvis ikke overtale det ærede Medlem til nu at ſtemme ſammen med os andre, men jeg nægter ikke, at jeg vilde ſætte ſtor Pris derpaa. Jeg ſkal ikke komme ind paa Enkeltheder, jeg vil kun ſige, at jeg indrømmer med det ærede Medlem, at kunne vi faae Loven med den Vændering, ſom her er foreſlaaet, have vi faaet en Lov, ſom baade Fiſſerne og ſandelig ogſaa Strandbredſeierne kunne være tjente med.

Blem: Det af mig ſtillede Vænderingsforſlag er jo en gammel Bekjendt, ſom dog ikke har kunnet glæde ſig ved det høie Things Belvillie. Da den Ordning, der ſidſt blev vedtaget i dette Thing, er blevet udſtemt i Landſtthinget, har jeg jo ikke ſynderligt Haab om, at det af mig ſtillede Vænderingsforſlag ſtulde blive vedtaget. Jeg har ogſaa nærmest ſtillet det op for at faae Leilighed til at ſpørge den høitærede Miniſter, om han ikke vilde virke hen til at faae traktatmæſſige Beſtemmelſer faſtſatte mellem Sverig og Danmark, ſaa at man kunde faae de ſpenſke Silbefiſſeres Afgang til at fiſke under Bornholm indſtrænket til de 2 Maaned af Maret Juni og Juli i Stedet for til 4, og ſærlig ſkal jeg fremhæve, at Mai Maaned er den værſte og dernæſt Auguſt.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Det er kun ſaa Bemærkninger, jeg har at gjøre, og jeg antager, at det er det Rigtigſte, at jeg gjør dem ſtrag. Med Henſyn til det Vænderingsforſlag, der er ſtillet af det ærede Medlem fra Bornholm (Blem), maa jeg ſelvfølgelig fraraade dets Vedtagelſe. Den Beſtemmelſe der er vedtaget i Landſtthinget, hvorved der kommer til at ſtaa „indtil videre“ med Henſyn til dette Silbefiſſeri, tror jeg er fuldkommen paſſende og adækvat. Der er jo der taget et Forbehold fra Lovgivningens Side med Henſyn til det Omraade, ſom der her er Tale om, og det kan være ganſke paa ſin Plads, det har Regjeringen ſelvfølgelig ogſaa maattet tage. Hvis Beſtemmelſer man kan komme til, naar man kommer til en nærmere Forhandling, tør jeg ikke udtale mig om i Diebliffet og det kan det ærede Medlem heller ikke vente eller forlange, men jeg vil dog forſtaa det nu ſaaledes, at man nødig ſtulde tage dette Punkt op alene men ſnarere, hvis man kommer til en almindelig Forhandling om Fællesfiſſeri, ſom man har paa forſkjellige Omraader, lade det ligge til denne For-